

Grundloven. De Udtalelser og Begrundelser, som tidligere ere komne frem fra Ministeriets Side, ere saa grundigt og paa saa mange Maader viist at være i den mest absolute Modstrid med Grundlovens Ord og Mening. Naar Førsteministeren ikke har noget Nyt at komme frem med, hvad han aabenbart ikke har, gjør han meget klogt i ikke at forsøge paa at fremføre, hvad der er gjendrevet saa mange Gange. Med Hensyn til den kongelige Resolution yttrede Førsteministeren, at Flertallet i Betænkningen kun havde sagt, at den (aa udenfor) Grundloven, men ikke havde udtalt, at den var stridende imod Grundloven. Vi kunne godt føie den høitærede Minister i at erklære, at vi finde den kongelige Resolution fuldt stridende mod Grundloven, og at Meningen med den Udtalelse, som fremkom fra Flertallet i Betænkningen, var, at vi finde den kongelige Resolution stridende mod Grundloven. Naar den ærede Førsteminister med stærke Ord betone, at det ikke var rigtigt, naar Flertallet i Udvalget havde udtalt, at vi hævdede en vis Opfattelse af Grundloven, og hævdede, at provisoriske Finantslove vare i Strid med Grundloven, og naar han mente, det ikke var forsvarligt, og at dette Thing overhovedet ikke kunde hævde Noget, saa er det ogsaa betegnende for det Forhold, hvori den ærede Minister staar til dette Thing. Vi mene, at dette Thing har fuldstændig Ret til at hævde, hvad vi anse for vor Opfattelse af Grundloven. At vi ikke skulde have Ret til at hævde Noget, før vi vare gaaede til Rigsretten og havde faaet Dom derfor, er en Opfattelse, som jeg ogsaa tror er fuldstændig ny. Jeg vil slutte med at anbefale Thinget at hævde Bevillingsmyndigheden derved, at det med overvældende Flertal neqter Statsregnskabet for 1885—86 Unerkjendelse.

Da ikke Flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Flertallets Forslag:

- 1) Rigsdagen frasiger sig herved Ret til at gjøre Ansvar gjældende med Hensyn til det for den grønlandste Mission for Finantsaaret 1884—85 aflagte Regnskab.
- 2) Det for Finantsaaret 1885—86 aflagte Regnskab kan ikke passere.

vedtoges med 46 Stemmer mod 18.

Hermed bortfaldt det af Mindretallet stillede Forslag.

Sagens Overgang til anden og sidste Behandling.

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til Sagens 2den Behandling indbragtes til Onsdag Middag Kl. 1.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af forskjelliges for Paaanke fra de bornholmske Retter gjældende særlige Regler.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2763—64.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Dan: Ovenpaa den store Sag, som nu blev forhandlet, tør man maasse ikke gjøre mere end en knap Paaregning paa, at den samme Opmærksomhed kan komme det nu foreliggende lille særlig bornholmske Lovforslag til Gode. Det maa imidlertid være mig tilladt at gjøre nogle Bemærkninger om den foreliggende Sag, nærmest fordi den ikke har faaet nogen videre udsørlig eller indgaaende Behandling i det andet Thing, og dernæst ogsaa af den Grund, at selve Lovforslagets Text ikke indeholder nogen videre Oplysning om, hvad Sagen egentlig angaar. Jeg tør maasse saa meget mere gjøre Regning paa det høie Things Opmærksomhed, som dette Lovforslag jo har den Ære paa en Maade at fremtræde som en Slags Nytaarsgratulant, oven i Kjøbet med den gode Bestaffenhed, at det ikke som andre Nytaarsgratulanter fremtræder med Krav paa Honorar eller Pengebevilling af Statskassen. Lovforslaget gaar ud paa at stille Bornholm lige med det øvrige Land med Hensyn til Rettergangssagers Indanfning fra Underretterne til høiere Ret, i hvilken Henseende denne Landsdel, Bornholm, efter den bestaaende Ordning indtager en afsjort Sørsstilling. Ved en Plakat af 29de Juni 1813 affaffedes det bornholmske saakaldte Lands-thing, der i sin Tid svarede til den nuværende anden Instants eller den kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret i København. Med det Samme blev der tillige udsjort en Ordning, der gik ud paa, at offentlige Sager, nemlig Justits- og Politisager, skulde gaa umiddelbart til Højesteret, altsaa